

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีแฟรนไชส์ซอร์ร้านอาหารแปปฏิบัติทางการค้าอย่างไม่เป็นธรรม

บริษัท ก. จำกัด

ผู้ร้อง

บริษัท ข. จำกัด

ผู้ถูกร้อง

พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๗

ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม
ในธุรกิจแฟรนไชส์ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม
เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

ผู้ร้องอ้างว่า ผู้ถูกร้อง (แฟรนไชส์ซอร์) จำหน่ายเครื่องต้มและเบเกอรี่ จัดรายการส่งเสริม
การขายทำให้ราคาขายเครื่องต้มของผู้ถูกร้องต่ำกว่าราคาขายเครื่องต้มของผู้ร้อง (แฟรนไชส์ซี) และไม่ให้ผู้ร้อง
เข้าร่วมรายการส่งเสริมการขาย ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ราคาที่ผู้ถูกร้องขายไม่ใช่ราคาที่ต่ำกว่าต้นทุน
การกระทำดังกล่าวจึงไม่เข้าลักษณะเป็นการกีดกันการประกอบธุรกิจของผู้ร้องอย่างไม่เป็นธรรมด้วยการ
กำหนดราคาในการซื้อหรือการขายสินค้าหรือบริการสูงเกินสมควรหรือต่ำกว่าทุน หรือกำหนดราคาที่แตกต่างกัน
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และการไม่ให้ผู้ประกอบการรายอื่น ซื้อหรือขายสินค้า หรือให้บริการ หรือได้รับ
บริการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๕๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐
ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางการพิจารณาการปฏิบัติทางการค้า
ที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น ลงวันที่ ๒๙
ธันวาคม ๒๕๖๔ ข้อ ๘ และ ข้อ ๙ (๑) (๓) ส่วนกรณีที่ผู้ถูกร้องไม่ให้ผู้ร้องเข้าร่วมรายการส่งเสริมการขาย
ที่จัดขึ้นบนแพลตฟอร์มดิจิทัล เนื่องจากเหตุผลข้อจำกัดของระบบที่มีได้รองรับระบบแฟรนไชส์ ทำให้
ไม่สามารถแยกบัญชีรับโอนเงินปลายทางระหว่างผู้ถูกร้องและแฟรนไชส์ซีทุกรายได้ หรือเป็นกรณีการให้บริการ
บนแพลตฟอร์มดิจิทัลใหม่ที่มีผู้ใช้บริการน้อยและจำกัดพื้นที่ในการให้บริการ หรือเป็นกรณีผู้ถูกร้องจำเป็น
จะต้องจัดรายการส่งเสริมการขายเพื่อระบายสินค้าที่ใกล้หมดอายุ ถือเป็นการกระทำที่สามารถรับฟังได้ด้วย
เหตุผลอันชอบธรรม

กรณีผู้ร้องอ้างว่า การที่ผู้ถูกร้องมีร้านอาหารใกล้เคียงกับร้านอาหารของผู้ร้อง ทำให้ยอดขาย
ของผู้ร้องลดลงนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ร้านทั้งสองมีที่ตั้งอยู่ในสถานบริการน้ำมันและถนนเดียวกัน
โดยมีระยะห่างระหว่างร้านทั้งสอง ๒.๓๔ กิโลเมตร และระยะเวลาการเดินทางประมาณ ๓๕ นาที ลูกค้านำของผู้ร้อง
และผู้ถูกร้องเป็นคนละกลุ่ม ดังนั้น พฤติกรรมของผู้ถูกร้องจึงมิเข้าลักษณะเป็นการกีดกันการประกอบธุรกิจ
ของผู้ร้องอย่างไม่เป็นธรรม ด้วยการไม่ให้ผู้ประกอบการรายอื่น ซื้อหรือขายสินค้า หรือให้บริการ หรือได้รับ
บริการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๕๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐
ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางการพิจารณาการปฏิบัติทางการค้า
ที่ไม่เป็นธรรมในธุรกิจแฟรนไชส์ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ข้อ ๔

๔ เมษายน ๒๕๖๖